

Vayechi

Wednesday, January 4th @ 8:00 PM Given by Rabbi Shmuel Silber

1. בראשית פרק מח

ָּרְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶּיף הַנְּוֹלָדִים לְךָּ בְּאֶרֶץ מִצְרִים עַד־בּאֵי אֵלֶיךְ מִצְרַיְמָה לִי־בֵּס אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וִשְׁמִעְוֹן יֵהִיוּ־לָי: ו וּמְוֹלַדְתְּךְ אֲשֶׁר־הוֹלַדָתִּ אֲחֲרִיהָס לְךְּ יִהְיֵּי עַל שֵׁם אֲחֵיהָם יִפְּרְאוּ בְּנְחַלְתְם:

5. And now, [as for] your two sons, who were born to you in the land of Egypt, until I came to you, to the land of Egypt they are mine. Ephraim and Manasseh shall be mine like Reuben and Simeon. 6. But your children, if you beget [any] after them, shall be yours; by their brothers' names they shall be called in their inheritance.

2. בראשית פרק מח

ז וַאָנִי | בְּבֹאֵי מִפַּדְּן מֵּתָה עָלֵי רָחֵל בְּאֶרֶץ בְּנַעַן בַּבֶּרֶך בְּעִוֹר בְּבְרַת־אֶרֶץ לָבְא אֶפְּרֶתָה וֵאֶקְבְּרֶהְ שָׁם בְּדֶרֶהְ אָפַרַת הָוא בֵּית לָחֵם:

7. As for me, when I came from Padan, Rachel died to me in the land of Canaan on the way, when there was still a stretch of land to come to Ephrath, and I buried her there on the way to Ephrath, which is Bethlehem."

3. בראשית פרק מח

יג וַיִּקָּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בְּימִינוֹ מִשְּׂמְאל יִשְּׁרָאֵל וְאֶת־מְנִּשֶׁה בִשְּׁמֹאלוֹ מִימִין יִשְּׂרָאֵל וַיַּגֵּשׁ אֵלֵיו: יד וַיִּשְׁלַח יִשְׁרָאֵל אֶת־יִמִינוֹ וַיִּּשֶׁת עַל־רָאשׁ אֶפְרַיִם וְהָוֹא הַצְּעִיר וְאֶת־שְׁמֹאלוֹ עַל־רָאשׁ מְנַשֶּׁה שֹפל את־יֵדִיו כֵּי מִנַשֵּה הַבְּכִוֹר:

13. And Joseph took them both, Ephraim at his right, from Israel's left, and Manasseh at his left, from Israel's right, and he brought [them] near to him. 14. But Israel stretched out his right hand and placed [it] on Ephraim's head, although he was the younger, and his left hand [he placed] on Manasseh's head. He guided his hands deliberately, for Manasseh was the firstborn.

4. בראשית פרק מח

יז וַיַּרָא יוּסֵׁף כֵּי־יָשִׁית אָבֶיו יַד־יְמִינָוֹ עַל־רָאשׁ אָפְּרָיִם וַיַּרַע בְּעֵינְיו וַיִּתְמְּה יַד־אָבִיו לְהָסֵיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאש־אָפְרָיִם עַל־רָאשׁ מְנַשֶּׁה: יח וַיְּאמֶר יוֹמֵף אֶל־אָבֵיו לֹא־בֵן אָבֵי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׁים יְמֵינְךָּ עַל־רֹאשׁוֹ: יט וַיְמָאֵן אָבִיוּ וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי יְדַעְתִּי גַּם־הָוּא יְהְיֶה־לְּעָם וְגַם־הְוּא יִגְדֶּל וְאוּלְם אָחֵיו הַקְּטֹן יִגְדֵּל מִפֶּנוּ וְזַרְעָוֹ יִהְיֶה מְלְא־הַגּוֹיֶם: כ וַיְבָּרֵכֵם בַּיִּוֹם הַהוּא לֵאמוֹר בְּךְּ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְשְׂמְךְּ אֱלֹהִים כָּאפָרִים וְכָמֵנְשֵׁה וַיַּשֵּׁם אָת־אָפְרָיִם לְפָנֵי מִנִּשָּׁה:

17. And Joseph saw that his father was placing his right hand on Ephraim's head, and it displeased him. So he held up his father's hand to remove it from upon Ephraim's head [to place it] on Manasseh's head.

18. And Joseph said to his father, "Not so, Father, for this one is the firstborn; put your right hand on his head."

19. But his father refused, and he said, "I know, my son, I know; he too will become a people, and he too will be great. But his younger brother will be greater than he, and his children['s fame] will fill the nations."

20. So he blessed them on that day, saying, "With you, Israel will bless, saying, 'May God make you like Ephraim and like Manasseh,'" and he placed Ephraim before Manasseh.

5. רש"י ברחשית פרק מח פסוק כ

(כ) בך יברך ישראל – הבא לברך את בניו, יברכם בברכתם ויאמר איש לבנו ישימך אלהים כאפרים וכמנשה:

6. ספר אגרא דכלה בראשית פרק מח פסוק כ

ולמה יתברכו בני ישראל דווקא בהם ולא בשאר השבטים? יסוד חשוב במוסר היהדות הוא לא להתגאות על הזולת ולא לקנא בו. כשיעקב ראה כי אף־על־פי שביכר את אפרים הצעיר לפני מנשה הבכור. בכל זאת לא התגאה אפרים על מנשה ומנשה לא נתקנא באפרים, אמר יעקב: הלואי וכל בני ישראל יהיו ככה, משוללי גאוה וקנאה. "וישם את אפרים לפני מנשה" הוא אפוא פירוש על הברכה "ישימך אלהים כאפרים וכמנשה". לכן יתברכו ישראל דווקא בהם, שכמוהם לא תהיה קנאה ותחרות שוררת ביניהם. ודבר זה לא היה שכיח אצל יתר אחים, כי בהם נאמר "ויקנאו בו אחיו".

7. אזנים לתורה: בראשית פרק מח פסוק כ ד'ה כאפרים וכמנשה (דף של'ט)

אלא הם מקבלים עליהם את עול הגלות והשעבוד יחד עם אחיהם. — או אמר יעקב, הלואי שיקחו ב"י למופת את בני יוסף (שנולדו במצרים, כבני מלכום) את מסירותם לעמם ותורתו: ברילו ישראל לאמר ישמך אלהים כאמו וכמנשה". ולו נתקיימה ברכת כל גב בניו, בנוסחו של יעקב. — לב מתבוללים בישראל ללכת לרעות ראה את אפרים ומנשה, כגי המשנה למלך מצרים, אשר כל היכלי המדע פתוחים לפניהם, וכל המשרות בממשלה פנויות בעדם, וכל הנסיכים הי' חושבים א"ע למאושרים לתת להם את בנותיהם לנשים, ולמרות זה, הם באים יום יום ללמוד תורה אצל זקנם בגשן, בגיטו היהודי, ואיגם מתנכרים לעמם; וכאשר נגזרה עבודת פרך על אחיהם, הם מצטרפים אל צרת וסבל כלל ישראל, ואיגם הולכים אל המצרים לאמה: אנחנו נולדנו במצרים, ואבינו המשנה למלך הציל את הארץ מרעב העשות לנות, לפיכך מגיעות לנו, פריבילגיות?

8. תרגום יונתן בראשית פרק מח פסוק כ

... ינוקא ית ישראל ביומא ברי יוסף ברי יברכון בית ישראל ית ינוקא (כ)

TARGUM YONASAN

The ancient commentary on the Pentateuch, that some refer to it as Targum Yerushalmi, is attributed to the Tanna Jonathan ben Uziel. Jonathan ben Uziel was the greatest student of Hillel the Elder. Targum Yonatan, similar to Targum Onkelos, is in Hebrew-Aramaic.

9. ספורנו בראשית פרק מה פסוק ז

בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה. תכף כשנסעתי מאותו המקום שהיה דבר האל יתברך אלי בעודי בדרך טרם הגיעי לבית לחם ואקברה שם בדרך אפרת. וכל כך גברה עלי טרדתי ואבלותי שלא עצרתי כח להוליכה לבית קברות בית לחם ואין ספק כי מאז היה לבי חלל בקרבי ולא שלט עוד בי יצר הרע ונחלשה תאותי ולא נשאר בי כח להוליד בנים:

.10 בראשית פרק מא

(נא) ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: (נב) ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי:

51. And Joseph named the firstborn Manasseh, for "God has caused me to forget all my toil and all my father's house." **52.** And the second one he named Ephraim, for "God has made me fruitful in the land of my affliction."

11. תרגום יונתן בראשית פרק מח פסוק כ

(כ) ובריכינון ביומא ההוא למימר בך יוסף ברי יברכון בית ישראל ית ינוקא ביומא דמהולתא למימר ישוינך יי כאפרים וכמנשה ...

12. אזנים לתורה: בראשית פרק מח פסוק כ ד'ה בך יברך ישראל (דף של'ח)

בך יברך ישראל. "בבגיך" לא נאמר. אלא "בך". האדם הוא החינוך. שהוא נותן לבניו. ואם אנו רוצים לעמוד על אופיו של אדם ולדעת את תוך תוכו. עלינו לראות, איזה חינוך הוא נותן לבניו. וקבע יעקב. שכאשר ישימו ב"י לב אל החינוך, שנתן יוסף לבניו במצרים.

הממאה והמלאה כשפים וזמה ותרבות אלילית, ואיך עלה ביד יוסף לגדל בסביבה כזו בנים נאמנים לה' ולתורתו,—יתברכו ביוסף ובכשרון החינוך שלו: "בך יברך ישראל לאמר", הלואי, אם יבוא נסיון כזה של יוסף לידי, ואזכה לגדל בנים כאפרים וכמושה.